

عنوان مقاله:

بازنگری مفاهیم معماری ایران درارتباط با معماری پایدار

محل انتشار:

سومین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

رقيه عطائی - دانشجوی کارشناسی ارشد آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تبریز، گروه معماری، ایران

محمدرضا پورمحمدی - عضو هیئت علمی دانشگاه تبریز گروه برنامه ریزی شهری تبریز ایران

خلاصه مقاله:

انتقال مفاهیم معمارانه برای تغییر محیط در بستری پایدار نیازمند بازگشت به مفاهیم پایه گذشته است چرا که معماری پایدار نمی تواند مفهوم مشترکی برای تمامی اقوام و جوامع و فرهنگ ها باشد. مفاهیم و اصول معماری در طول تاریخ با فرهنگ سنن و آداب و رسوم یک سرزمین انتقال یافته و تسری می یابند شکل معماری با تبعیت از ویژگیهای محیطی و فلسفی به وجود می آید و عامل زمان به علت ماهیت دگرگون سازی ساختار زندگی انسان به عنوان رکن اصلی فضاهای جدید را شکل می بخشد با توجه به اصل پایداری مفاهیم جوهری مستتر در هر پدیده میتوان اصول انسانی مذکور را در سیر زمان حفظ نموده و از آنها به عنوان مفاهیم بنیادی و اساسی به مثابه منبع الهام استفاده کرد. دروفاداری به فرهنگ و هنر یک سرزمین حفظ و تکرار اشکال گذشته مورد نظر نبوده و در طراحی و هنر نگاه پویا و خلاق از ضرورت های ایجاد صورت جدید و پیرو در مفاهیم پایدار است. در این تحقیق ضمن ارایه تعریفی نوین از معماری به بیان شاخصه های بویگرای آن پرداخته و ضمن تعمق در اصول معماری ایران با معماری مطرح روز تحت عنوان معماری پایدار است

کلمات کلیدی:

اصول معماری ایران ، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/432074>

